ÅRG. 3

AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

NR. 3

Hallo igjen!

Nå er vi klare til å starte opp med mandagsskolen igjen. Mandag den 28/9 begynner vi på ny.
Vi ønsker alle hjertelig velkommen, og vi blir på skola fra kl. 16 30 til kl. 18 00
På den første mandagen skal vi se på hva som skal lages til lekeplassen, og høre hva ungene helst vil ha.
Hvis været holder seg bra, blir vi ved ute de første gangene. Når vi trekker inn kan vi holde på med fingermaling og tegning, og fortsette med det vi holdt på med i vår. Så må vi fornye julepyntenvi år også, og lage dekorasjoner for å ta med hjem og å ha til juletrefesten. Slik blir vel vi å holde på utover til jul, og da blir det 3 nye mandagsskole-ledere som overtar.

Hilsen Toril, Lisbeth og Gerd.

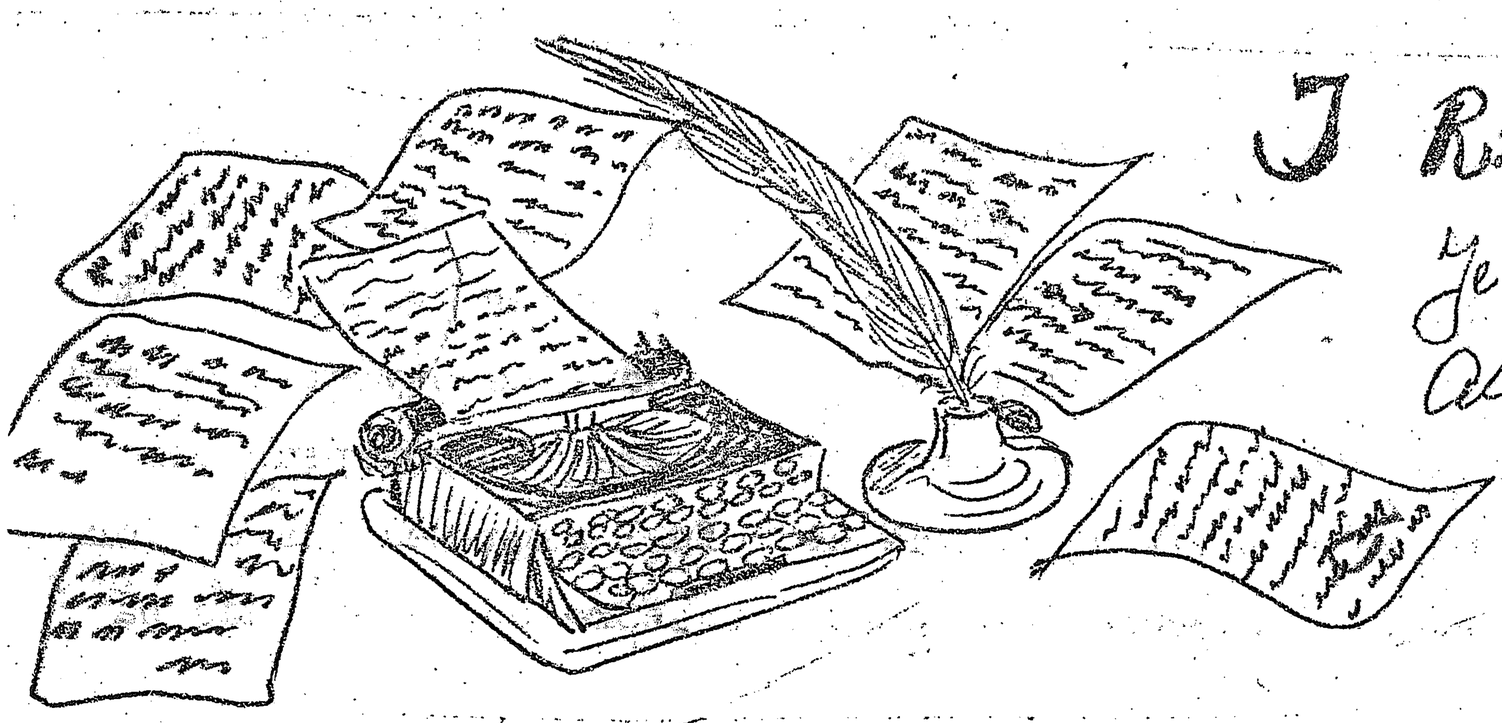

I REDAKSJONEN:

Jenny Johansen,
Albert Olsen,
Sigfrid Indrugarø
og Fred Larsen.
Telef. 59615.

V E L M Ø T T til "Austavindens " lille høstprat.

Joda, høsten er her, det merkest ikke bare på de mørke kvellan, men også på telefontråder fulle av reiseklare småfugler, som har trossa en ikke helt vellykka sommer, og fått ungene sine hos oss i år også.
Et anna høst tegn er stengte sommer hus og firte vimpler, der det krydde av folk er det plutselig stille og tyst over natta. Det starta vel med Idun som drog ekstra tidlig i år, så stod plutselig bilen hannes Artur med oppakninga på taket, og så for de en etter en, forhåpentlig ikke alt for skuffa etter å ha gjesta heimbygda i " fjorten dager om sommaren".
Så får hver ha det bra på sin plass , å være velkommen til neste år.
Biler, campingvogner og overlessa fotfolk, alle så drar de sørover, joda, høsten er her. Må innrømme at vi er litt "vonbråten" over sommaren, men når vi tenker på all hygga med planleggingа, de fine fargene, det stadige håpet om at det skal bli bedre, og takknemmeligheta for hvert solgløtt, da blir det virkelig liv i Wergelands vakre ord:
„Klag aldrig under stjernene,
over mangel på lyspunkter i ditt liv."
Vi som blir igjen håper selvfølgelig på en fin høst , og går trøstig i gang med innhøsting og bærplukking, og gler oss vel litt til å ta det med ro, en sikkert mild og fin vinter.
Grendelaget har også hatt ferie, men nu når skolene er i gang, og ferietida er forbi da starta vi også opp igjen. og jammen er her nokk å ta fatt på. Tror nokk at planleggingа av skoleplassen og idrets anlegget må komme langt fram på timeplanen. Men aller først må vi få istann den årlige høstfesten for bygdefolket. Dag og dato kommer i postkassen.
Så ønsker "Austavinden" alle sine lesere en riktig G O D H Ø S T ,
og vel møtt i gjen til jul.
Tilbudet om spalteplass for julehilsninger står fortsatt åpent.
Vi minner om at medlemskontigenten fortsatt er kr 10 pr. person,
abonnement på "Austavinden" kr. 2o,-
postsending av bladet kr. 10,-

K O R T R E F E R A T F R A A R B E I D E T I G R E N D E L A G E T.

I høst er det tre år siden Osvald og Martin gikk i gang med å få starta et grendelag. det viste seg alt på første møte at det var stort behov for et sånt lag, og opp slutninga blant bygdefolket er 100 %. Etter hvert som det hele kom i gang blei det danna forskjellige utvalg, med egne styrer, men med grendelaget som høyeste instans. Grunneier laget starta med soneplan for Vidrek, den er nu til videre behandling, og de er i full gang med planer for et skikkelig kloakkanlegg. Ja, grunneier laget har store oppgaver både på fjellet og i fjæra.

Ungdoms utvalget tar seg av idrettsbanen og lysløypa, de er også ansvarlig for kurser, utlån av bøker og de har klubb kveller på "grendehuset" hver fredag.

Barnegruppa steller med de aller minste, de har starta mandagsskole, og der lager de alle dekorasjonene til våre tilstelninger. Til julefesten i fjor laga de et et helt nydelig teppe, på ca. tre meter i diameter.

Vi får benytte skolen i samarbeid med Narvik kulturstyre, så vi har eget hus til alle våre aktiviteter.

Vi er blitt tildelt midler fra fylket til opparbeidelse av skoletomta, til park og lekeplass, dette skal utføres på dugnad, som alt anna.

Av ting vi har fått i gjennem nevner vi skilting på kirkegårds veien, og 60 km. sone gjennem deler av bygda. Vi har fått bedre buss forbindelse med byen, og er låva både le-skur og bedre veilys, litt på lang sikt, vel å merke. Kursan på skolen i garnbøting, Japansk kunstbroderi og lampeskjerm søm var fulltegnat, lampeskjermkurset måtte sannelig takes i reprise.

Nu står kurser i søm, kobbarstikk og oppstopping av møbler på ønskelista.

I tillegg til medlems møtan som er godt besøkt, har vi hygge kveller for medlemmene så ofte vi makter det. Her møter både gammel og ung, fastboende og utflyttera som bor nær nokk til å komme. Vi er så heldig å være sjølberga med gode krefter både når det gjeller sang, musikk og opplesing, men det er stor stas å få gjester, som da Eivor Bergum kom og leste egne dikt.

"Austavinden" som skulle være ei lita orientering til medlemmene om det som gikk for seg i de forskjellige utvalga, viste seg å bli riktig poppulær blandt utflytta Vidrek folk, så vi mener å ha de fleste med tilknytning til bygda som abonnenter. det er vi selvfølgelig glad for, og at det hele er svært så amatør messig, synes de hvist er bare artig.

Red.

Sankt Hans-aften

opprant også i år her i bygda og der blei bål og lys. Om ikke himmelsola var å se fantes det nye solskinn i de over 60 fjes som hadde flytt veier til møtet.
Det var slett ikke bare bygdemål å høre, men både østlending og vestvåling, så ingen enstonig jubel.
De fleste hadde nok fortert rømmegrøten heime, men det var vel det einaste. Ho Inger stod for brus- og pølsesalg. Hadde det vart i gammeldagen villa det ha plystra i hullet på krona, for omsetninga var stryktandu.
Flittige bygdefolk hadde renska opp i fjøra og pynta opp på valdert. De beste restan av Overstufjøen og Vollgården gikk opp i røyken og ellers inneholdt vi nye ruske-om-snuske fra et tunt heim, så bålved var det nok av. Jørg hadde Høyangsveringen forsøkt uso nikelig, så det var bare å forsyne seg. Reidar kyntta pølsene møtte stekes med kvalitetsvarme så han hadde tatt med materialer av 1. sortering.
De som ikke hadde trimma i juninåneden, fok lojer det forsøkte i løpet av kveelden.
Mange blei jo antpusten bare av å se på fru Hannes Berit og Hannes Reiler og hen Hansemann hos ho Karine kappprøvang i "Olå på ing".
Det må ikke mangle nye på at de kan slå til blant eliten her i nordfylkan.

Det må betraktes som ei lykke at det ikke var skifjøra da Siw og Tonny la av gården i "bistu på vit". De sprang så langt fotkleam rådaw, med en levelig vesturåling hakki i hel. Ja, det var "jentes med fart i" da fra Strengelvåg mellom 2 og 25, men så er ho Vigdis av Indrugjørdingan, og då så —.

De som ønska en lek i et lavere tempo, satte i gang med "ta din ring", og etter hvert vandra ringen til ganske mange.

Mer en kan undres hvem som ikke vi av sekkeløpet i repriu. Ketil Indrugard sprøtt jo som nens kvaguuen nåw han kom i sekk, det fantes ikke noe å trekke i utforelse av. Om sekken var stor og noen av ungene små, så føn de som sprette-ballen avgårdes, og det var ikke nogg på sekken etter brute. Men det kan så visst ikke sies av middelklassen takes tel. De maltraktierte hver en sekk og det var berre lowate plastdjørt som kom i mål. Jo Gunnar hannes Arne omarbeide sekken smart til plastbukse og sprang i barlugjan som den suverene førstemann i sin klasse.

Det var muligens noen som ønska og plastbukse, føn det var så vist ikke bare ut av øyan lattian) pressa vatnet ut. Oswald hadde så nært mønlen on stolen og måtte gipse den andre foten også.

Tida går fort nå til dags så vi kan bare gluda oss til neste St. Hans, og lwe lykkelig på minnen fra den siste.

J. E.

Hverdags plukk

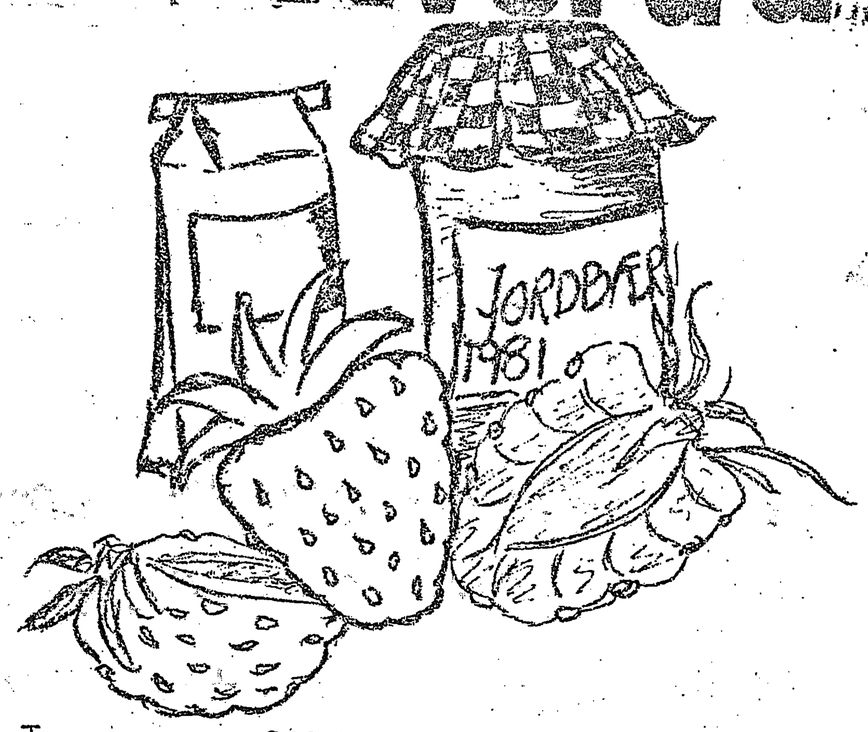

I sommar fikk vi hyggelig besøk av Haldis Jacobsen, ho er formings lærer ved ungdomsskolen i Mosjøen. Haldis kom rett fra egen utstilling på festspillene i Harstad, men var likevel jordnær nokk til å gi oss oppskrift på sine beste frosne jordbær:

1 kg. fine bær

400 gr. sukker.

Uansett mengde så ta en firedel av bæra, og alt sukkeret og rør det kraftig i mixeren. Resten av bærene deles, og blandes forsiktig i sukkerlaken. Laken hindrer luften i å slippe til, så frysetida er nesten ubegrensa.

80 år

Edvin Ravn, Vidrek fyller 80 år den 18. august. Han er bortreist på dagen.

"Austavinden vil også være med å gratulere den spreke åtti åringen.

Ho Klara på Lødingen kunne fortelle at å sprøyte med ei blanding av 2ss. salmiakk og en halv liter vann, virkelig får F A R T på sneglene. Blandinga er ufarlig for plantene.

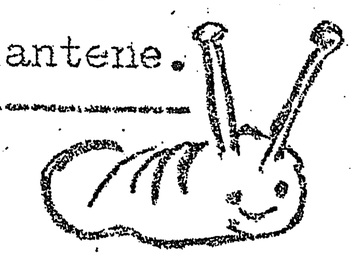

Økt vekt på trafikksikring for barn!

Utbyggingen av et sammenhengende gang- og sykkelveinett skal fortsette i økt tempo, og aksjon skolevei skal tilføres øremerkede statlige midler.

Etter at det kommunale trafikkutvalget i fjor høst prioriterte oppgaver som kunne omfattes av aksjon skolevei, ble det bevilget 31.000 kroner fra veisjefen i Nordland. Av dette beløpet var 14.000 kroner forutsatt benyttet til busslomme på Vidrek.

Av planmessige årsaker ble oppbeidelse av busslomme på Trældal vedtatt gjennomført før den prioriterte busslomma på Vidrek.

Men pytt sann, de har låva oss L E S K U R i 1985, så det så.

Å være for ung, er et godt lyte, for det væks av med åran.

Johansen skal slutte etter en både lang og tung "arbeidsdag". På avskjeds festen blir han intervjuet som seg hør og bør. Nå Johansen, spør den unge energiske journalisten, du har vel planlagt en riktig meningsfylt pensjonist tid?

Ja, vær du sikker, svarer Johansen, jeg har kjøpt meg en riktig god gyngestol, og hele den første uka vil jeg bare sitte rett opp og ned.

Men så, Johansen, hvad så?

Jo, så begynner jeg forsiktig å gynge.

Gode tilbud

er det jo så mange av nå for tida og noen av dem er det absolutt lønnsomt å benytte seg av.
Nå har vi jo lagt bak oss ei tid av året som vi i virkeligheten kaller sommer. Men vi er vitnar på at det går mot vinter og da er det strikketid for svært mange.
Reisevaiften til hamburgstad for oss her er just ingen "lavpris", så når du kommer i tillegg til heltoprisen på garnet, da blir ofte bundingen i dyrestu laget.
Jeg tilbyr gensergarn i ren ull i 36 farger til kr. 12,-, nylonforsterket garn til luer og andre utstyrsplagg for kr. 8,50 og kr. 10,- (14 farger) og tykt gensergarn i ren ull til kr. 10,- tilveies i 10 farger. Jeg har er bit det mønstre som følger garnet.
Likeså leverer jeg ullteppe i 2 farger til kr. 165,- og pledd i 5 farger til kr. 190,-, ren ull.

De som er interessert kan komme og se prøvene. Alle varene er for salg og det er slutt med levering av ull.

Ingebjørg.

ROGNEBÆRGELÉ.

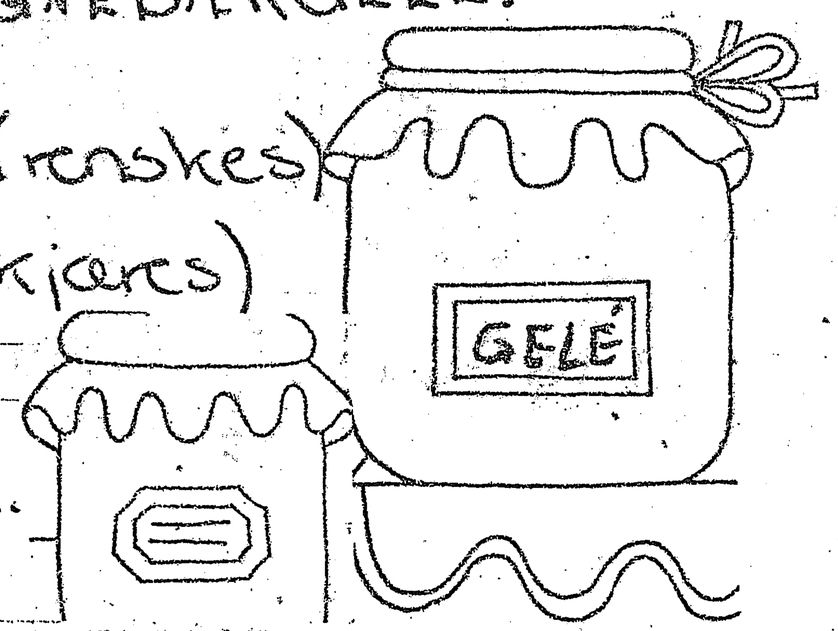

1 kg rognebær (renskes)
1/2 kg epler (skjæres)
9 dl vatn
kok i 20 min.
sil alt
1kg sukker for hver liter saft.
Rør ut, kok i 10-15 min. uten røring

Helsing fra Gudrun Erikben.

Eloksert sølv, for eks. søljer som er blitt stygge, kan legges i kaldt vann tilsatt salmiakk og gis ett oppkok. La sølja ligge i vannet til det er helt avkjølt. Resultatet er utrulig.

De gode gamle blomster pottene av leire blir ofte flekkete og stygge. Legges hele potten under vann til den er gjennom bløtet, vil den få tilbake den fine reine leirfargen.

HØSTFESTEN BLIR DEN 25 oktober. !!

Skulle du være så uheldig å få skosverte på klærne, får du det bort med ublanda zalo

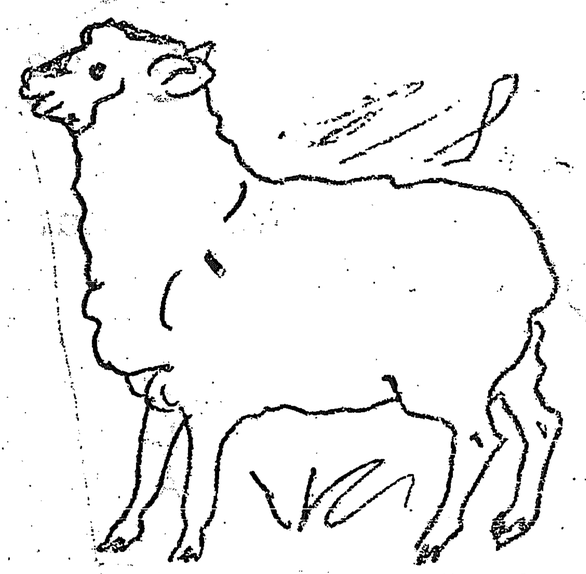

Vær så snill å senne litt stoff til H V E R D A G S P L U K K sida vår. Du har helt sikkert en vits, ei oppskrift eller ei lita historie, vi er glad for alt, og neste gang er det jo julenummeret, så vi venter.

Ho Anne Severinsen, NRK, i Bodø har vært behjelpelig med å skaffe oss denne artige visa. Ho har også snakka med Frank Nordli om å trykke hans vise i "Austavinden", og det var helt i orden. Nordli legger her ordene i munnen på en student fra Oslo, som gir uttrykk for sine synspunkt.
Vi syns det var flått gjort av henne å ta dette bryet for oss, så vi sier T U S E N T A K K. Red

ILLEGAL STUDENTVISE

Tekst og mel.: Frank Nordli

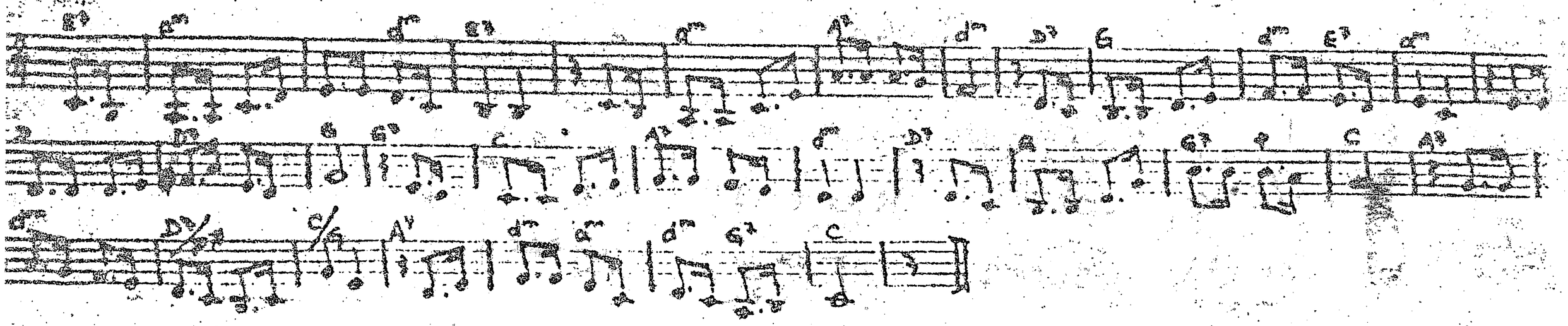

1. Mine illegale tanker vil jeg røpe,
min politiske forvirring og konflikt.
Ja, jeg våger denne gang, så vil jeg løpe
bort fra alle med min tanke og mitt dikt.
Jeg er Oslo-gutt. Jeg vet det ikke passer.
Glad i Oslo ! Ja, jeg vet at det er galt.
Støv og bråk og høyhus uten lekeplasser.
Et uhyrlig sted - det er jeg blitt fortalt.

2. For på lesesalen sitter mange, mange
ifra fjell og dal og vidde rundt omkring.
Og de sier at de lengter fra den trange
vonde tvangstrøya jeg kaller byen min.
Alt er galt med politikken ! Alle skriker:
"Folk skal bo og jobbe der de trives best !"
Og de snakker varmt om stedene de liker:
Senja, Lesja, Indre Sogn og Hammerfest.

3. Jeg er enig, men jeg tror'ke mere på dem,
for de blir i Oslo - alle mann i flokk !
Etter studiene å lange køer står'em
etter statusjobb og leilighet i blokk.
De vil ha teater, nattklubber og trikker,
drosjeholdeplass høyst 100 meter fra.
Og de får det ! Det er ingenting som klikker !
Men de preiker om den går'n de kommer fra.

4. Utkantkirker står med tomme prekestoler,
jorda ligger gold og ubrukt mangt et sted.
Det er lærerbrist i mange bygdeskoler,
det er mat til dyr der fjøset råtner ned.
Derfor er det blitt min illegale tanke
å dra vekk fra Oslo som jeg holder av.
Jeg vil reise til de tomme tun og bygder.
Til det vakre utkant-Norge vil jeg dra.

5. Jeg skal bryte stein og skape jord og brønner.
Jeg skal kjenne sjøen piske, rå og hvit.
Jeg skal hilse gamle folk fra deres sønner,
de som bare snakker om å ville dit.
Jeg vil lengte etter Oslos små kafeer.
Jeg vil tenke på Studenterlundens sus,
der vårt unge utkant-Norge nå spaserer
mens de knytter never mot vårt stortingshus.

Vi sender en høstlig hilsen fra Mo i Rana, hvor været for øyeblikket viser seg fra sin aller beste side.

Sommerferien tilbrakte vi, i år som ellers, på Virak. Det er nå gått 14-år siden vi overtok „Øverstua", og på denne tiden har ikke noe annet feriemål vært aktuelt. Jo, forresten – vi forsøkte oss med en ferietur sørover en sommer, men det har blitt med det ene øyeblikket.

De første årene, mens ungene var små, ble ingen forandringer foretatt, men nå som de har „grodd opp" og vi får hjelp, har huset skiftet utseende både hva innsiden og utsiden angår, men vi prøver å beholde den gamle, koselige stilen.

Joda, vi trives fantastisk godt på Virak – så godt

%

at da eldstemann giftet seg, de hvetebrøds-
dagene tilbraht der, de uker går så
fort - avskjedsdagen er alltid vemodig - men
resten av året lever vi på gode sommerminner,
som badelivet ved moloen og utflukter til
Virakøyene. Sistnevnte satte været en stopper
for i år, men til gjengjeld opplevde vi akkar-
fiske for første gang. Før den unge garde var
visst det toppen 1M 000 Av andre begivenheter
i år MÅ vi nevne Råntindbestigningen. Turen
tok 9 timer, og den enstemmige kommentaren
etterpå fra samtlige slitne tindebestigere var:
„SUPERT!!"
Vi sender masse varme hilsener til slekt og venner,
både de vi traff og de vi ikke rakk å besøke. Vi
er allerede begynt nedtellingen til neste års virak-
ferie, og så ser vi fram til neste nr. av „Austavinden"
- den er like kjærkommen hver gang. Vi gratulerer
grendelaget med et kjempefint tiltak.
En spesiell hilsen til farfar som passer huset for
oss når vi er „borte", og til søsken og svager-
søsken som er med på å gjøre sommeroppholdet
så vellykket for oss!

Mange hilsener fra:
Gunn og Oddvar
Svein Are og hiU
Frode, Terje og Vigdis.

BARNDOMSMINNER FRA VIDREK.

Det er mange minner som dukker fram når en setter seg ned og tenker tilbake hva man opplevde på Vidrek som liten fra årstid til årstid.

Først var det forsommeren og sommeren. Så snart poteten var kommet i jorda, noe vi ungene måtte hjelpes til med, og det nærmet seg skolefri, var det å spørge de voksne: "Kain æ få bynn' å gå i bærlæggan?" "Nei,det er enda for tidlig", var ofte svaret. Men så en vakker dag med sol og varme i slutten av juni gikk startskuddet. - Av med strømper og helst skoene også! For vi gikk som regel i barføtter hele sommeren. Og før i tida da var det jo sol og varmt hver sommer, slik man husker det.

Så kom neste vårtegn. Kyrne ble slippet ut. Innover veien kom kjerringan jaganes med hver sin kuflokk. Det var "Olakyrn", "Bakkakyrn", "Karl Olsakyrn", "Karinekyrn" og mange fler. Bjellkua foran som regel. Vi kjente bjellene til alle. Kjente hver ku,,og hvor mange det var i flokken. Kjerringa gikk etter med ei lita sveie i handa. Kyrne gikk innetter veien og ble sloppet opp i Mandalskogen. Om ettermiddagene og de varme sommerkveldene kunne du høre bjellelyden nedover Skolehågen når de var på nedtur. Det var koselig med denne bjellelyden i skogen. Det hørte med til sommerem.

Så var det hesteflokken. Det var jo en hest på hver gård. Når hestene ble sloppet løs, fant de snart frem til de andre hestene og streifet i lag med dem fra Saltvik til Skjærvik. Og hestene de var jo hver enkel så brennlik gubben på gården som eide dem! Var det en rolig og sindig gubbe, så hadde han en rolig hest. Var det en sinnatagg eller en oppfaranes gubbe, hadde han en litt ilsken, snar hest. Ja det var nesten som du kunne skimte at trekkene i ansiktet på hesten lignet gubben. Det kom vel av at du så ofte så dem i lag med lass etter veien. Det hendte hestene kunne ekse seg opp på turen innover Vidrek, så de kom galopperende hele flokken. Da var det bare å løpe ned i nærmeste stikkrenne å gjemme seg til trampingen av hestehover over hodet på deg hadde forstummet.

Når det ble enda varmere i været, trakk vi ungene nedi fjæra, og badingen på leira og det store "småmortfisket" begynte. Der sto vi pal på molloen med bøygd knappenål til angel, med snegl til agn og fisket ivrig godbiter til katta. (Det er kanskje ei ned på Vestlandet som kjenner det igjen, hvis hun leser dette?) Så var det fisket fra båt

Husker det var ei av oss som fikk ei stor kveite på kroken. Ho var aleine i båten og klarte ikke å få den inn. Da var ho snartenkt og rodde i fjæra med kveita på slep! Det hendte også at vi kunne bli uvenner med ungene i båten ved siden av, og da blei det "sjøslag" på fjorden. Sto i hver sin båt og slo med årene. Men sånt kom aldri de voksne for øret.

I den tida slotta og gulrotlugging sto på, måtte ungene hjelpe til med det, så da var det mer begrenset tid til "sjølivet", og da ble de ferierende byungene mest til misunnelse og plage der de kom på åkerkanten og spurte, lett henslengt, om vi skulle gå å bade. De hadde jo fri hele dagen.

Slik gikk sommeren, og det ble høst, og det ble modne blåbær i skogen, potetopptaking og innhøsting. Det ble kaldere i været og kortere dager, og skolen begynte igjen. Det var en tung dag da strømpene og skoene måtte på igjen. Det var ikke mjuke strømpebukser av bomull som nå, men hjemmestrikkede ullstrømper som stakk på de solbrune leggene.

Men så kom et lyspunkt! Det nærmet seg jul, og vi begynte å øve på skuespill til juletrefesten. Det morsomste var når vi gikk rundt på gårdene til kjerringan for å låne gamle kjoler, hatter og sko til rollene vi skulle ha. Jeg husker hos Elisabeth Kongsbakk, Anna Ravn med flere var det godprat, og det vanket en smakebit av julebaksten de drev med. Det var koselige tider.

I jula husker jeg spesielt når ungdommen for rundt med juleskåka på gårdene. Var du oppe på natta da, kunne du i måneskinnet se mørklagte biler trillet sakte innover veien og stoppet nedfor en gård, og langbeinte karer lurte seg opp.

Så kom vinteren med lysere dager, skiføre og sol. Da laget vi hoppbakken ute ved Kråbakkan, og kalte den "Kveldsol". Der møttes alle ungene hver ettermiddag på ski. Vi var der til vi hadde naggelbite på både hender og føtter.

Annenhver ettermiddag sto vi på "Krysset" når posten kom med bussen og ventet utfor butikken til Kongsbakk kom å leste den opp. Det ble også et møtested. Så kjøpte vi kanskje gjær for 25 øre til mamma og gjær for 10 øre til bestemor. Mer kostet ikke gjæra til brødbaksten. Posten og varene vel i veska, sparket vi hjem på den hvite veien med store brøytekanter, mens landskapet lå opplyst i måneskinn og nordlys. Kikket du opp, så du alle stjernene som blinket ned til deg.

Slik gikk vinteren med skolegang og fritid, og en ny vår nærmet seg igjen.

Det er mye, mye annet en husker, men det blir for langt å ta det med her. Hilsen til "Austavinden" fra Marit

Ungdom og fritidsgruppa.

Barnetallet voksen på Vidrek, og behovet for et stid å drive aktiviteter øker. Skal om prøve å få forbedret dette med bl.a. å få en ball-løkke i ordn.

Grendelaget har søkt om midler, og fått en del til slikt arbeide. De bør nu brukes, for har vi fått tildelt penger, må vi også redegjøre hva de går til.

Først må det graves en drineringsgrøft, og det har vi nu fått lovning på. Arne Hansen har påtatt seg dette, og vi håper det blir gjort snart. Så må vi få tilkjørt grus som skal jevnes utover „løkken." Den må tippes på Sommerfjøsbakken, (som vi har fått tillatelse til), fraktes derfra på traktor på grunn av dårlig adkomstveg. Da blir det ammodning om dugnad, og vi håper på oppslutning, i hvert fall fra foreldre med barn. Håper å få dette gjort i høst, så „løkken" kan taes i bruk fra våren.

Når det gjelder „fredags-skolen må det også gjøres noe. Det er nu mange flere i dette alderstrinnet enn tidligere.

Vi var og snakket med ungdommene fredag den 25/9 for å høre hva de ønsket og hvorledes de ville fredagen skulle legges opp. Mange ting kom frem så det var positivt å få kontakt med dem. De ville ha en fastsatt aldersgruppe på fredag-skolen, og ønsket den skulle være fra og med fjerde skoleår og oppover. De ville ha litt ro og ordna forhold og ikke en masse vas og tøv.

Vi skulle prøve å lage en plan for dem med forskjellige hobbyer fra fredag til fredag utover, pluss felles aktiviteter som bordtennis og kurvball. Det første som må gjøres er kjøp av nye tennisballer og racketer, for de har vart ubudne „gjester" inne og ødelagt dette. De hadde tatt seg inn gjennom et knust vindu i kjelleren, men det var nu ordnet, så vi håper dette ikke vil gjenta seg.

Ellers var det ønsker om et par kurangspill, sjakk, frimerkelyttting, kast og kompass-undervisning, modellbygging o.l.

Så ble det diskutert hva vi skulle gjøre med de barna som var for store for mandag-skolen og for unge til fredag-skolen

Vi fant da ut at de eldste på fredag-skolen skulle ta seg av dem, noe de sa seg villige til. Så nu er det spørsmål om hva slags aktiviteter de i 1ste, 2du og 3dje klassen vil ha. Vi vil i hvert fall prøve på dette en stund og se hvorledes det vil gå.

På grunn av delingen, vil vi forsøke en gang i mnd. (en fredag) og samle begge gruppene til en hyggekveld med litt å spise, og hva vi ellers kan finne på.

Vi skal ungdom og fritidsgruppen komme sammen for å diskutere alt dette nærmere, og se hva vi skal gjøre.

Hilsen ungdom og fritidsgruppen.

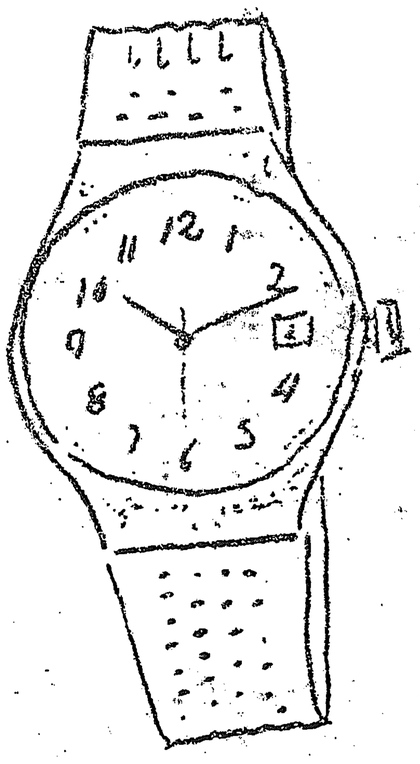

Tiden den går og årene rinner.
Klokken den måler hver time som svinner.
Kjöp den hos

K. Karoliussen

Telefon 43930

Skulle du være i beit for penger,
banken låner deg allt du trenger.

Ankenes Sparebank

Telefon 44055 Bjerkvik 52I0I

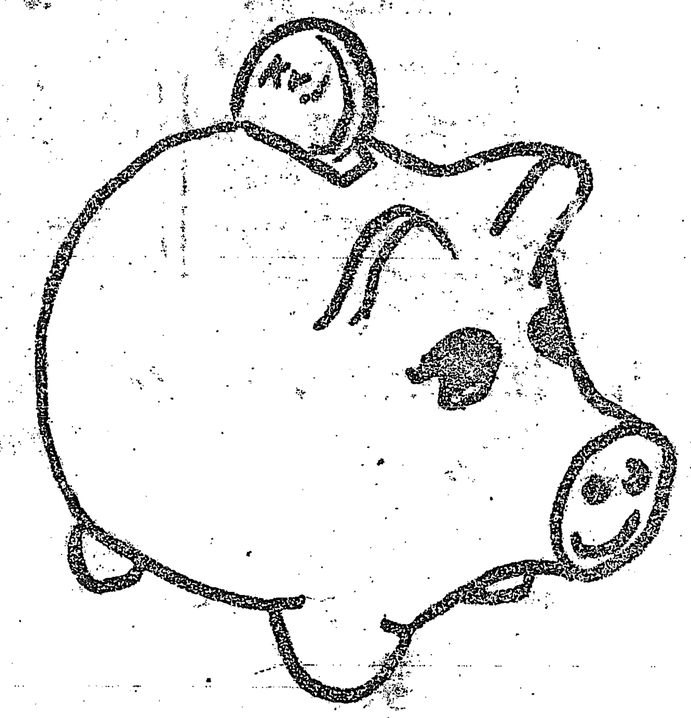

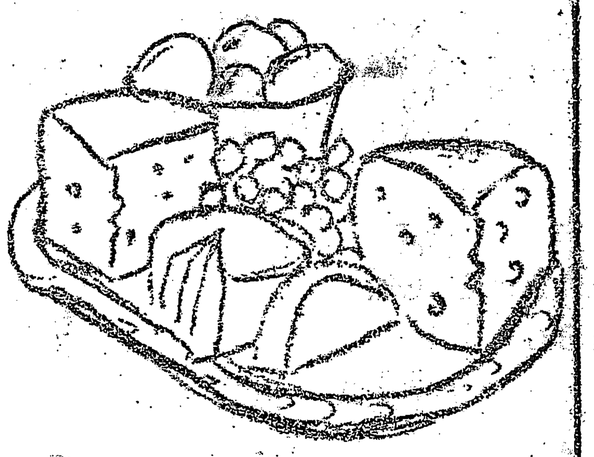

Er du lei av ensformig kost,
pröv vårt utvalg i oppskjær og ost.

A. ANTONSEN
ASS. HANDELSFORRETNING

Telefon 56I55

Vi skaffer deg allt i murstein og rör.
Vis du tviler så stikk innom og spör.

NARVIK CEMENT-VAREFABRIKK.

Telefon 43920

HD.

« ARNE JOHNSEN HYTTA »

Ideen til å skrive om "Johnsenhytta" fikk jeg en söndags - formiddag sist sommer. Vi satt der inne på autovernet og så ned på det som engang var Klemsteinvika, og tankene var vel en smule preget av nostalgi.

Det slo meg da at her var det i sannhet bare "stein til - bake på stein" av en engang idylsk plass. Enda en gang hadde fred og vakker natur måttet vike plass for utviklingen.

De fleste av oss husker "Johnsenhytta" som den ble kalt i dagligtalen, det er jo enda mindre en et tiår siden den for - svant. Selv om den ikke hörte til den gamle bosettinga i bygda så var den i lang tid som et landemerke. F.eks: "traff jeg han innafor/utafor "Johnsenhytta", og fortjener derfor en liten omtale för den, som mye annet, forsvinner i glemmselens tåke.

Hvordan denne trauste og heller fåmelte Björkåsarbeideren fant "sin plass" må vi idag bare jette oss til. Han hadde kanskje vært på tur med motorbåten inn gjennem Sjomen og der - med opdaget denne vika. Arne Johnsen var som så mange andre i den tiden innflytter, og derfor naturlig nok ikke så lokalkjent.

Det var på slutten av tyveårene at han bygde dette "skipper-huset?. Fra sjösiden lignet hytta mest et sörlandsk skipperhus, hvitmalt med veranda rundt. Stakittgjerde og flaggstang manglet heller ikke. Et lite uthus og do borte på berget hörte også med. Nede på vika lå motorbåten og i stöa sto jollen, alt så inder-lig velstelt.

Motorbåten - ja den trenger nesten en egen omtale. Jeg tenker da på gammelbåten, den siste tiden hadde Johnsen en mere moderne utgave, men den ble likesom ikke så kjent.

Arne Johnsen brukte altid båt på sine turer mellem Ballangen og Klemsteinvika. Fra tidlig om våren til seint på hösten var han på hytta hver söndag så fremt det lot seg gjöre. I fire - fem tida på lördagsettermiddag passerte han Johnsen Viraklandet. Det var som en påminnelse om at nå var det snart tid å ta kveld og helg for noen hver.

Båten var vel av trerorings störrelse, eller litt mer, og sjölsagt med innabords motor. Eksosröret var heller langt og med god klang, Johnsen hadde kanskje laget det selv han var rörlegger av yrke.

I solskin og blankstilla var det nok en fin tur, ut Ball - angen, rundt Viraköyan og så kurs mot Sjomen.

Men det kunne nok også være mangt et vaskan innover Virak - leira når austavinden hadde karra seg opp. På slike dager slo han opp kalesjen som rakk over mesteparten av båten. Her satt da familien, kona og tre gutter tört og godt. Lengst bak satt han far sjöl med styrvollen og en god "pris" under leppa.

Gjennem ukedagene hadde tanken og dagdrömmen mer en engang gått til hytta, - og nå nermet den seg for hvert dunk.

Det var så mangt de skulle stelle med både ute og inne. Kanskje også på bærtur i skogen nær hytta, eller ned på Sjomen for å pröve seien. På kvelden kunne det hende seg at det kom kjentfolk ute fra bygda for å slå av en prat, Johnsenfamilien var gjestfrie folk.

Söndagskvelden gikk turen ~~turen~~ tilbake til Ballangen, bortsett fra i ferien den tilbrakte de altid derinne.

I mange år hadde Johnsen sin ferd her, og selv etter at riksveien ble bygd brukte han båten.

Han fortsatte å komme, men nå var nok det meste av idyllen borte. Steinfyllinga gikk helt ned til stakittgjerdet, og trafikken höyt over taket. Men dette var likevel bare en forsmak på det som skulle komme. Kanskje ante han utviklinga, iallefal da kona döde ble hytta solgt.

I dag er Johnsen forlengst reist, og hytta med han. Det han skapte, og plassen dit hans tanker ofte gikk gjennem en mannsalder er borte. For alltid skjult under et steinskred startet av mennesker, - og i fremskrittets navn.

A.O.

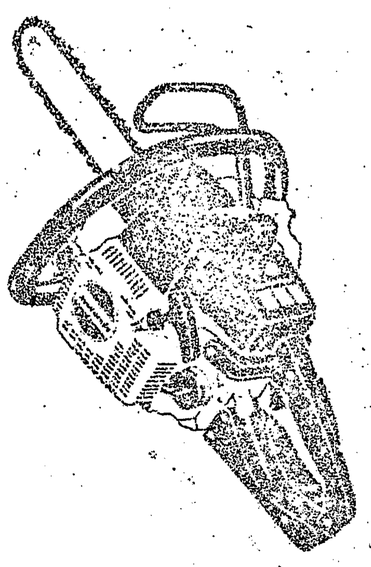

Når du skal skaffe deg vinterved
er motorsaga god å ha med.
Vi har den hos

J. Roalds

Telefon 4I080

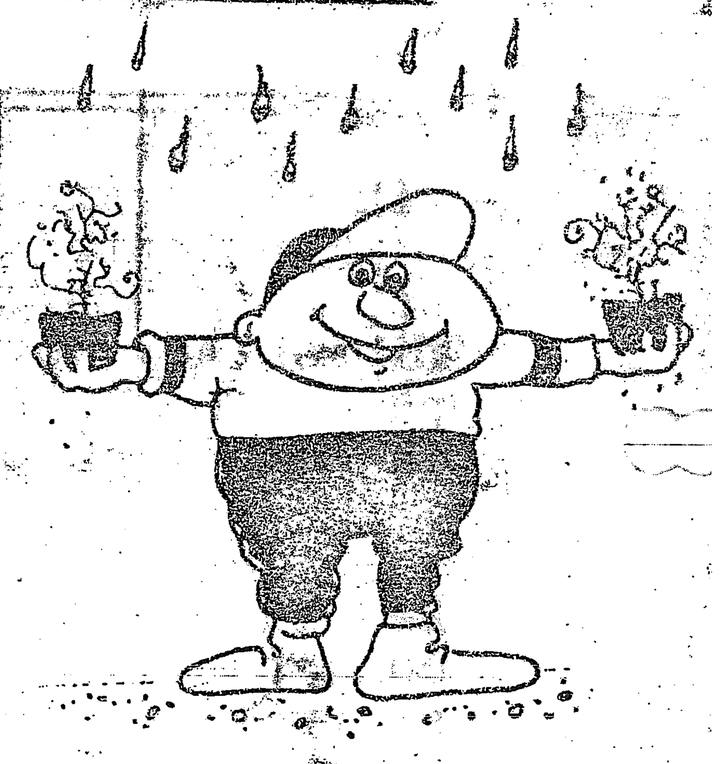

Nå trenger du regntöy mer enn för,
om du skal holde deg varm og tör.
Pröv det hos

ARNØY & CO

Telefon 4228I

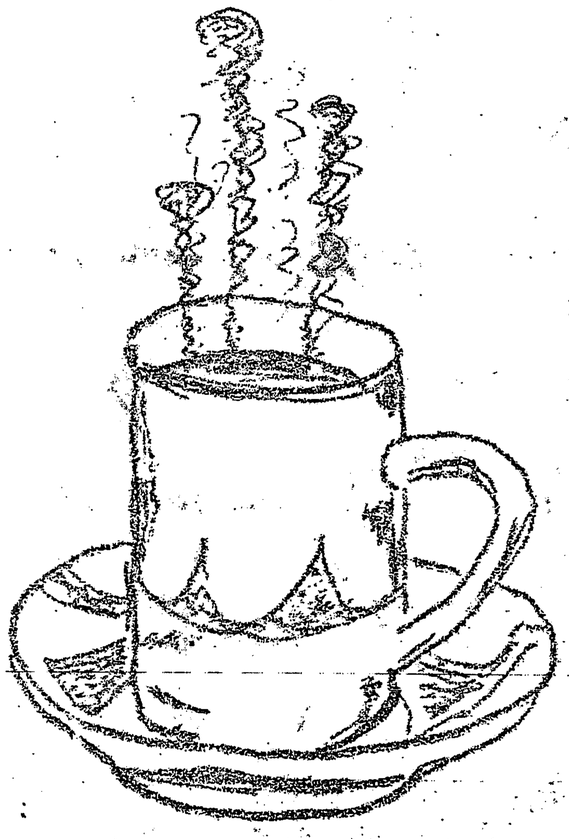

Du handler deg gjennom etasjene opp.
Överst der runder du av med en kaffe kopp.

KOLFLAATH

Telefon 41o74

Alt i naturen visner mot höst,
men at håret det vokser kan jo være en tröst.

HÅKVIK HÅRSENTER

Innehavere

Anne-Britt Sætherskar
Ranveig Megård

Telefon
59265

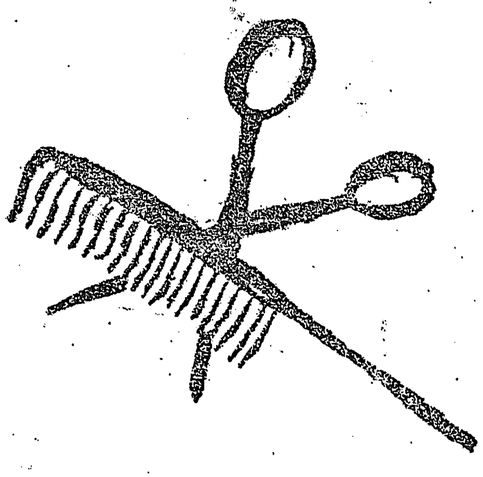

A.D.

De hakka.

Septembermån'n e halvta le'n,
så middagssjyggen e sjiv å sjå.
Og lauvet vessna og fell på veien,
og haustmørkna kjem hasti på.
De gusta skailt ifrå gråe sjyen,
– fjiljan kvitna den fösste snyen,
– og himmelkvelven e blikk og blå.

På alle hagan står folk og hakka,
og grevan grafse i åkergrus.
Med kromme rygga og krøkte nakka
de står i bakinga – mann og mus.
Og no e bruk förr ei oillj med unga,
– velsegna va om vi hadde donga!
Då fekk vi potet'n snart i hus.

Fössl lyt de reinj'n så vakkert rösse,
og puske aven så vel utta',
og banke röt'n så moilja lösse,
og legge skallan så pent i la'!
Ein stakkars armeng ska' nett nø' nauan
i vesste rössinga nyte auan
nå heile flakkjen gå' fram på ra!

Men ha de róska og ryk fe greve
og går i stilleng dar de ska stå,
sett karan greuskaffe uinnjer skreve
mess stakkifolkje sett sett på skrå.
Og nåkker nekke me' litte fakta,
mess ainnjer lang-grev og bruka makta.
- dé' mange måter de hakka på.

Å nå åt sinnjan e aillti' måte,
me' dé' förr awan heng aillje i.
Deinnj tokt og svie vel ingjen tole
å stå på langnes mé' sengja si.
Dete allti' ein så ha lóst å prove,
å hakka om deg vess hånn får hove,
og kanskje spoller era di.

Eitt önskje alle så skal i hagjen:
at vere laga seg förr i år.
Velsegna vere kvar gó'versdagjen
så fram mé' sol over grenna går!
Förr då hell' alle seg förr på vengan,
- då rulla potteten ríen fe bengan
og hell seg vakert fe neste vår.

Men laga hausten seg rang og ruskå
me' mykkje vatn og vinn a vest,
bi' potteblakkarin våt å puskå

og hile äinja den rine pest.
Dé' hart og hustri å stå i hagjen,
- de banka hein'n sin' heile dagjen.
Og stakkars ongan, de frys no mest.

Og gå han om og bi kailj med nef'n
ligg du me' olle för hagjen dinnj.
De' kan bi bu elle den poteh'n
du sindå ikkje ha berga inn.
Ein bone kann - nå de' bålsan klaffa,
så snoft på natta bi farli straffa
vess kjylljå har heint tek parten sinn.

Ein söndagsmorra de' bar i hagjen
me' alle folk ~~dra~~ i grunna fann,
og stå der högaste hellidagjen
og tok opp potetes me' de vann.
Her kunn kje beist lit helg va le'n,
- her låg jo isslun alle ste'n.
Nei, lat oss berga så bergest kann.

De' står at okse så fell i brynjin,
kann trekkest oppat - på skrufters grunn.
Slekt reknest slitt ikkje med lit syn'n
om det lett gjort på ei sabbats-stunn.
Men kan du okse drag' opp a' bryn'n
så må du og kunne fylle brynjin

me same retten ei kåndagsstunn.

Og jamt e potte'n pan punn plantan
og traust og fett og så go' som gull.
I herlé klaskeng mot stampekantan
hinn helse på me sett „trulle-rull".
Då e de trivli å vare takan,
og ingjen harmest om ainkvann brakan
og skryt a tingan så li så full.

Men og så har vi vel år i minne
då potteåker'n lite var,
då knapt te se'n dar va å finne
utta den gryna så punnje var.
Og sånn som armoa satt på tåt'n!
Å, så de' litn på rygg og fåt'n!
De åran huse vi nåkekn kvar.

Denn fåssle dagjen sett ingjen svie,
då kjennje mange seg stauf og stuk.
Den ainnjen dagjen te middagsti'e,
står aillje krokål å ryggjevurk.
Får mett i kåsbeine sett ei kula,
- de'e nett så senmen og ryggesula
sku vare gjort uta tåka lejerk.

Men eindå gjer de me' spøk og spasseng
- me' akkodering på kryss og turs.
Og jamt e føtkja me' glunt i fjasseng,
og får te' kela og stor komers.
Så lova karn ho skal få kjeinnyt
kor makla sett - og ho kann sig bremse
på de' at no skal ho pant te' pers.

Men bøtta e ikkje grei å temme,
og deinnjan her va no rint lesett.
Kom ho før kjyvslykkjan hart i klemme,
så hadd' ho liksnart eit nytt på lett.
Då kunn' ho ligge og fulle båra,
og love berenq og fre' i måra,
nå berre måte kunnj gå før rett.

Ein dag de står dar i breidd på ringe
og bruka greve og tek på sprenq.
Og meir de narma seg sisle einjn,
dess kvassar kappes de, taus og drenq.
Og drengjen vinn ette alt å dømme,
- min nett som snarast hann lyt å tømme,
kvell' ho si bøtta i hånnes seng.

Han sa han skulle henn' endå spare
om ho har likkje til storpotet,
og kanskje lote dit heile fare, -

men småpotetes! – ei omyllhet!
Nei, balferdå! – no skal fåtta fotetes,
me' harm hånn va' så at sinnje koketes.
Det skal' kje nåll henn' hov godt ho gret.

Då ryk hånn i henn' me' eie reinj'n,
– ho fikk kje sokk får seg, skakkars laus,
så ligg ho langanes oppå reinj'n
imellja båtten så gå i raus.
Og ubønnhørlig, i heile harmen,
hånn nevva småpotet innpå barnen
åt farkefåtkja får ho slapp laus.

Om ho blei kritt alt eg ska' kje sie,
de' kan no kvar ha si meining om;
men sekkert va' de' kje gritt å grie,
– du veit i klean e mange som.
De mesti fekk ho nok ut a kjøksen,
– men rau dav nåkke heilt me' i boksen
så laut ho ha det til kveitj'n heom.

Kva fylke tymas må kon'n telle,
– men helst i stilljskap og ut'n skråitj.
om aille sekkan han hav å selle
og om kor mykkje hånn får i fritj.
Før lekneng'smainn ka fekk sånt å høre,
hånn kinni' jo klå deg til siste øre

så du må skafe a kvar ein knoll.

Ein dag så ryk no de siste ruinj'n,
og hede hagjen e hakka av.
Me' hyssjh og hufseng og klapp i heinj'n
de jaga hain'n te' slutt utta'.
Men e de' ainjkvainj så no tring duna.
de gje hann gjuna si hjelp og hi'na'.
för ei hainjs hjelp ska ein grainnje ha.

Når ainja bålis e ut te ennje,
– når potetskallan e kjört i hes, –
då e de ferdi', og folkje kjennje
seg både fegjen og ut te fress.
No ha' de samla i la og lå, –
no e' de gla' at den siste grå
kom innj a markja te Mikkjels mess.

Frå „Visu og Dikt" av Andreas Indrugard.

LETT KRYSSORD

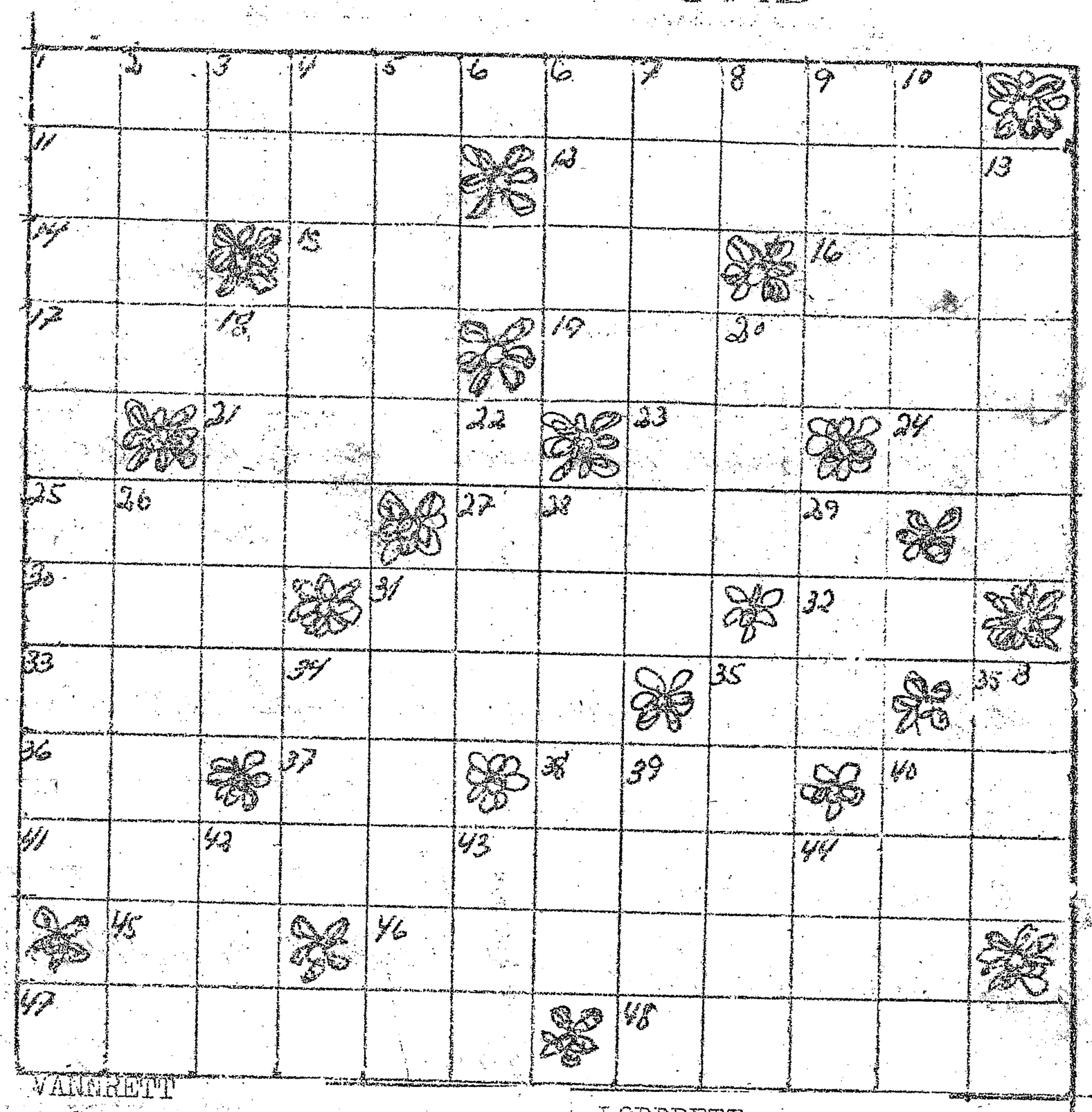

VANNRETT

1 Stå i forbindelse
11 Rusgift
12 Sigøynerspråk
14 Månefase
15 Smykkesten
16 M. navn
17 Plett
19 Stamme
21 Grusrygg
23 I Teben
24 Naboer
25 Hjul
27 Sted i Finnmark omv.
30 Drive gjøn
31 Ule
32 Utrop
33 Bedøvelse
35 Tone
36 Hellig
37 Oldtidsby
38 Kornprodukt
40 På ulltøy
41 Merkelig
45 Salgslag
46 Fortelling
47 Lyse
48 Bak

LODDRETT

1 Rådslagningsmøte
2 Bilmerke
3 Tone
4 Krydder
5 Ikke par
6 Blomst
7 Skille ut
8 Mesterskap
9 Som 25 v.rett
10 Svær
13 Kv.navn
18 Plager
20 Musikkinstrum.
22 Stille
26 Sløv
28 Røst
29 Matrett
31 Bulder
34 Bare
35 Dårlig
35 b Befordringsm.
39 Kan bli til noget
40 Mynt
42 Yppersteprest
43 M.navn
44 Nødt til,nynorsk

Vinner av „Ord" nr. 2. 8:
Inger Nyborg
Galtib. v. 12 A.
Hamar

Ellen Ones
Flåtanv. 5
Moss

Geir Mygård
Vidsel

Gratulerer, og takk for innsendelsen. P